

COMUNICAT PRENSA ESCOLES MUSICA

“Les Escoles de Música en perill”

El present comunicat vol posar de manifest la difícil situació per la que les Escoles de Música Valencianes estan passant i el futur que ens espera als docents, als estudiants i als amants de la música, en un moment en què el context econòmic no és el més favorable per a ningú.

L'estudi de la música ha evolucionat durant el temps conforme la societat ha millorat en seua estat de benestar i el seu nivell de vida, sens dubte perquè la música també ha participat en eixa millora social. Els qui gestionen els diners públics, els polítics, saben que això és una realitat i fomenten eixa situació perquè estan obligats a fer-ho. La Llei Valenciana de la música de l'any 1998 és un exemple perfecte per demostrar que les institucions són sabedores d'eixa necessitat i amb ella recolzen el que la societat li demanda i ja sap: els beneficis que reporta la música. El Dia de la Música Valenciana de l'any 2009 la Consellera de Cultura Trinidad Miró va expressar el recolzament des de la Generalitat (cite textualment), ***“a esa gran familia que formáis los músicos de la Comunitat, gracias a la cual hemos escrito algunos de los pasajes más brillantes de nuestra historia cultural”***. Eixe recolzament al llarg del temps ha afavorit el creixement i la millora del nivell musical en València, creant al voltant de 3.000 nous llocs de feina en la Comunitat Valenciana i possibilitant l'estudi de la música als xiquets i majors en quantitat i, sobretot qualitat, de manera espectacular, reflectint el que tothom ja sabia, que València és una terra de músics. Les dades musicals respecte a la resta de l'Estat Espanyol són molt clares, posant de manifest la sensibilitat valenciana i eixa personalitat característica que ens defineix. El 47% de les societats musicals, el 40% dels alumnes i el 50% dels músics de l'àmbit espanyol són valencians.

Per a l'any 2010 que acabem de començar es preveu una situació que contradiu totes eixes bones paraules i números grandiloqüents. El projecte pressupostat pel Consell de la Generalitat Valenciana per a les escoles de música inclou notabilíssims retalls respecte a les partides dels anys anteriors, de fet ja prou escasses en general. Tot i ser evidents en diferents capítols d'eixes partides (com ara compra d'instruments, concerts d'intercanvi, funcionament de la federació, etc.) el cas més flagrant i el que afecta directament a les escoles i als alumnes d'aquestes és el que es refereix al valor més important de tota entitat, de tot sistema, de tot servei, de tota comunitat: l'equip humà, el treballador. El retall en aquesta partida, la més important de totes, i la que ajuda a que el professional siga considerat com a tal -perquè ho és per mèrits propis- i la que dignifica la seua tasca afavorint la qualitat de l'ensenyament de l'alumne, és la que més s'ha vist afectada. Si un professor de música en València ja és dels pitjors pagats de tota Espanya -el 78% menys que en altres comunitats; per posar un exemple la Generalitat de Catalunya destina 600€ per alumne/any, mentre que a València era de 132€ per alumne/any, enguany encara serà menys- ara **la reducció en l'ajuda a les Escoles de Música és d'un 35% menys respecte a l'any anterior. Això suposa que el percentatge de costos que cobreix la subvenció disminueix d'un 66,6% en l'any 1996 al 17,84% de l'actualitat. Sense aquesta ajuda a les escoles de música,**

aquestes es troben literalment asfixiades econòmicament i preveuen, en moments complicats de crisi econòmica, no només incrementar el nombre d'aturats de l'INEM, sinó que els estudiants de la seua escola no puguen satisfer les seues necessitats educatives i que aquesta cantera enorme i genial de músics valencians es perga entre els brams i els sorolls d'altres fastos, pompes i circumstàncies molt menys arrelats a la nostra idiosincràsia com a poble. Tot és qüestió de prioritats.

Davant aquesta clara injustícia la Federació de Societats Musicals de la Comunitat Valenciana, una associació amb més de 40 anys d'existència que agrupa a 524 societats musicals d'Alacant, Castelló i València, amb més de 200.000 socis, 40.000 músics i 60.000 alumnes d'Escoles de Música, ha protestat formalment i de manera contundent davant la Generalitat per aquestes escandaloses retallades pressupostàries. Per a la Federació **“no solament s'estan incomplint les finalitats de la Llei Valenciana de la Música (que entre d'altres inclou *“el foment, protecció, coordinació, planificació, difusió i promoció de la música a la Comunitat Valenciana i la creació dels mitjans i condicions necessàries perquè la societat valenciana desenrotlle la seua cultura musical en les diferents facetes”*), sinó que existeix una clara disposició a reduir a la mínima expressió les ajudes per al funcionament de la Federació i per a la promoció de les Escoles de Música i de les altres activitats de les societats musicals federades”**. S'han rebutjat totes les propostes d'esmenes que la Federació havia enviat per tal de veure de millorar la situació i donar solució a la possible catàstrofe que això suposarà per a l'estudi de la música en la Comunitat Valenciana i els consegüents efectes culturals que comportarà en un futur pròxim.

Si no canviem aquesta situació, les Escoles de Música, no podran afrontar eixes despeses com fins ara feien, i això provocarà un augment en les quotes dels estudiants, i una pèrdua importantíssima de futurs músic, convertint l'estudi de la música en una activitat menys social i més elitista. Està clar que per a la societat és un pas endarrere en la justa dignificació de la feina de músic; és un ninguneig de la nostra identitat i personalitat valenciana reclamada pels moltíssims estudiants de música de la Comunitat; és un atac directe per part dels qui tenen l'obligació per llei de promocionar-ho... Però, sobretot, **l'abandonament dels nostres valedors polítics a les Escoles de Música és en realitat una renúncia al poble; el retall pressupostari és el retall dels anhels dels milers de xiquets, pares, familiars, simpatitzants i amants de la música, és l'oblit a eixe benestar de la societat i a eixa excel·lència de l'ésser humà que la música proporciona.**

Esperem que aquest escrit sensibilitze a tota la gent relacionada en el món de la música i pugua servir per recolzar totes les accions que es porten a terme en un futur pròxim per tal de solucionar aquest problema